

[Søren Andersen.]

tiativ, der fra privat side er foretaget i Ålborg, er tanken mig bekendt ikke gennemført i praksis uden for København. Jeg mener altså ikke, at denne tanke er ført ud i praksis på en sådan måde, at der virkelig er ført bevis for dens bæreevne. Hvis en sådan eksisterer, lad den så få lov til at bane sig vej selv, og lad i det hele taget staten holde fingrene væk derfra. Det kan dog ikke være meningen, at staten skal have fingrene i enhver ny ting, der kommer frem. Det er ret naturligt, at der skal et vist tidsrum til, før det virkelig kan bevises, at en tanke har bæreevne. Det må være sådan, at man ikke til enhver tid søger at udvide det offentlige låneområde. Jeg havde snarere lyst til at gå den modsatte vej, idet jeg tror på, at de private kanaler, de naturlige kanaler, er de sundeste.

Jeg skal sluttelig udtale som mit synspunkt, at det foreliggende lovforslag er egnet til en udvalgsbehandling, og jeg skal på mit partis vegne tilsige god og saglig behandling, således at vi, når vi har gennemgået de mange for mig at se uafklarede punkter, vil være i stand til at få en lovgivning ud af det.

Asger Jensen: Der er naturligvis mange ting, som vi fra konservativ side kan tilslutte os i det lovforslag, vi her har til behandling. Vi kan således principielt give vor tilslutning til, at de to beskæftigelseslove sammenarbejdes, ligesom vi erkender, at der er taget visse hensyn til det lovforslag, som blev fremsat af venstre og de konservative. Men — lad det være sagt straks — der er efter vor opfattelse foreslået så store og gennemgribende ændringer i denne lovgivning, at vi finder det uforsvarligt at gennemføre lovforslaget inden grundlovsdagen.

De ændringer, der foreslås i de nuværende beskæftigelseslove, vil vi i øvrigt gerne yde vor saglige medvirken til. Det tiltaler os umiddelbart, at der forsøges på en decentralisering. Vi ser gerne, at det bliver muligt at afgøre flere af disse sager lokalt ude i de områder, hvor arbejdet skal sættes i gang. Den støtte, man efter lovforslaget tænker at yde til modning af industrigrunde, hviler på et nyt princip, som må kræve en nærmere overvejelse af, om de hidtil fulgte retningslinjer ikke har været til-

strækkelige, men på dette område erkender vi rimeligheden i, at det offentlige er med og går i spidsen for at skabe bygge-modne industrigrunde.

Derimod må vi stille os uhyre skeptisk med hensyn til det offentliges medvirken til bygning af værkstedshuse. Således som forslaget er udformet, kan der gives statslån på op til 90 pct. af byggeomkostningerne, når kommunen vil yde garanti for beløbet eller i det mindste en del deraf. Her begynder staten og kommunerne at deltage i finansieringen af erhvervslivet på en måde, som vi ikke er tilhængere af. Vi tror ikke, det offentlige er i stand til at bedømme, hvilket behov der er for håndværks- og industri-anlæg.

Det har været galt nok, når stat og kommune skulle finansiere boligbyggeri, men på det område har der dog været et mere konstant behov, som var nogenlunde let at overskue. Det er derimod en uhyre kompliceret sag at tage stilling til, hvilke investeringer i erhvervslivet der er påkrævet.

Hvorledes har man tænkt sig at sikre rentabiliteten af sådanne huse? Vil man f. eks. kræve, at der på forhånd er lejere, som har underskrevet kontrakt om lejemål, eller vil man bare bygge og så se, om der er nogen, der har lyst til at flytte ind? Så vidt jeg forstår, overvejer den højtærede boligminister at trække staten helt eller delvis ud af boligbyggeriet. Kunne den højtærede arbejdsminister ikke lære noget heraf? Jeg tror, det var klogt at lære noget deraf i tide, idet det nok skal vise sig, at investering i værkstedshuse vil være en endnu meget sværere opgave at administrere fra et offentligt kontor, end boligbyggeriet har været.

Vor ængstelse gælder ikke først og fremmest værkstedshuse, men vor ængstelse gælder i særlig grad det princip, at staten mere og mere trænger ind på erhvervslivets område. Det vil være meget svært at standse, når først man får begyndt. Hvorfor skulle staten i så fald kun kunne interessere sig for huse med flere værksteder eller små fabrikker? Derefter ville man jo lige så godt kunne bygge enkelte små fabrikker, og så er skridtet ikke langt til, at det også må være staten, der skaffer penge, når de store fabrikker skal udbygges. Så er det ikke svært at se hele svikmøllen: